

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

somhed og er sikret mod de Kalamiteter, som de enkelte private Skibe særdeles let kan komme ud for. Ingen vil jo kunne garantere, at disse Skibe vil have Fart i den Del af Aaret, de gerne skulde have det for at foretage Uddannelse af de unge; de kan blive oplagt naar som helst, de kan komme ud for Vanskeligheder af forskellig Art, og saa vil de unges Uddannelse blive afbrudt paa en for dem i høj Grad uheldig Maade. Dette gaar jeg ud fra er fuldkommen udelukket med det ene lille Skoleskib, som Rederiet Lauritzen driver; Rederiet er selvfølgelig interesseret i, at Skibet virkelig drives i den Tid, der er nødvendig for at meddele de unge den fornødne Uddannelse. Men en saadan Sikkerhed kan vi naturligvis ikke faa hos det Antal Skibe, som det ærede Medlem raader til at vi skulde entrere med.

Hvorvidt det kommende Udvalg vil tage disse Problemer op til Drøftelse, skal jeg naturligvis ganske henstille til Udvalgets Medlemmer. Men jeg gør opmærksom paa, at de er gennemdrøftet af det sagkyndige Raad, der har medvirket til hele Sagens Behandling, og er blevet afvist der; en Tilbagevendt til dem vil jeg derfor antage vilde møde nogen Uvillie paa ny i disse Kredse, paa samme Maade som det altsaa er gaaet i første Omgang. Jeg maa derfor anbefale, at man søger at samle Interessen om det Forslag, som Sagkundskaben anbefaler, og som jeg har tilladt mig at forelægge, Forslaget om Tilvebringelse af det Skoleskib, der forhaabentlig vil kunne give Mulighed for at gennemføre den Uddannelse, der er paakrævet, uden de Afbrydelser, som Lærlingehold i private Skibe særdeles let kan bringe de unge ud for.

Elmquist: Den højtærede Søfartsminister var jo ikke særlig tilfreds med, at jeg som Venstres Ordfører havde modsat mig det foreliggende Lovforslag. Jeg forstaar ikke rigtig, at den højtærede Minister har kunnet opfatte min Tale saaledes. Jeg sagde udtrykkelig, at vi var villige til at gaa ind i en velvillig Forhandling ogsaa om et Statsskoleskib, men at vi samtidig ønskede prøvet gennem en nøje Overvejelse, om en Gennemførelse af de Planer, som jeg gjorde Rede for, og som — saaledes som det ogsaa rigtigt er nævnt — har været fremme Gang paa Gang, vilde være at foretrække fremfor i Øjeblikket at bygge et dyrt Skoleskib. Fra vor Side er der derfor ikke indtaget nogen absolut afvi-

sende Stilling overfor det foreliggende Lovforslag, vi har kun sagt dette, at vi ønsker samtidig med dette Skoleskibsspørgsmaal at forhandle det andet og undersøge, om dette ikke i Øjeblikket er en mere farbar, en bedre og billigere Vej. Det er muligt, at det viser sig, at denne Ordning ikke kan realiseres, at den støder paa visse Vanskeligheder, og saa er der ikke andet for end at opgive den, men det vil jo Tiden og Forhandlingerne vise. Jeg kan altsaa ikke se, at der er nogen Grund for den højtærede Minister til at være saa utilfreds med vor Stilling, jeg synes, den i og for sig er meget velvillig, og i hvert Fald er den jo ganske ens med det konservative Folkepartis Stilling, som den højtærede Minister ikke fandt nogen Grund til at beklage, idet den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (A. C. D. Petersen) udtalte, at han saa ganske paa samme Maade paa Sagen som vi og ogsaa ønskede, at dette Spørgsmaal skulde drages ind under Overvejelserne.

Den højtærede Minister anførte til sidst som et stærkt Argument for ikke at gaa bort fra Tanken om et Skoleskib, at nu havde man i det sagkyndige Udvalg drøftet Sagen og var der kommet til det Resultat, at det skulde være et Skoleskib, og saa vilde man rimeligvis tage os her i Rigsdagen det meget ilde op, hvis vi kom med andre Tanker og Planer. Jeg vil gerne have Lov at bemærke hertil, at det Resultat, man kommer til i et saadant Udvalg, kan vel være raadgivende for os, men det kan ikke i den Grad være afgørende, at vi skulde være afskaaret fra at forhandle Sagen i Detailler og forhandle de forskellige Muligheder, der kan være til Stede for at løse Spørgsmaalet. Vi har al mulig Respekt for de Mænd, der har siddet i dette Udvalg, men Rigsdagen maa dog ogsaa selv have Lov til at tage Stilling til Sagen og gennemdrøfte den. At der var Enighed i det paagældende Udvalg, er rigtigt nok. Nu har jeg ikke saa uhyre stor Respekt for den Enighed, man af og til opnaar i Kommissioner og Udvalg, og ganske givet er det, at i dette Udvalg har, saa vidt jeg ved, Kaptajn Hagelberg siddet som Medlem, og Skibsreder Kromann har siddet der som Repræsentant for Sejlskibsrederne, og disse Mænd har været stærkt interesserede i og været stærkt inde for Realisationen af den Ordning, som jeg her har gjort Rede for. Jeg anførte før Citater fra Kaptajn Hagelbergs Artikel i „Skibsførerbladet“, og der er ingen Tvivl om, at der indenfor Sejl-